

В окрему групу віднесемо ті терміни, які відрізняються у роді і числі: aerobic (т) - аеробіка (ж. р.), boxe (f) - бокс (ч. р.), embleme (m) - емблема (ж. р.), finale (f) - фінал (ч. р.).

На завершення - кілька підсумкових міркувань. Повноцінний переклад вказаних слів передбачає досконале знання контексту та ґрунтовне ознайомлення із теоретичними питаннями цієї проблеми.

За своїми розбіжностями виявлено три групи термінів: семантична, морфологічна та граматична. Серед першої групи знаходимо навколоспортивні терміни, нерозривно пов'язані з мовним специфічним вживанням, а саме: "se porter candidat a la Selection Nationale", "se classer premier". Сюди ж належать фразеологізми: "servir le ballon", "se trouver dans le peloton", "faire match nul".

До морфологічної групи належать терміни, що різняться цілою основою, суфіксами. Наприклад: "judoka" - дзюдоїст, "slalomeur" - слаломіст.

Граматична група "фальшивих друзів" характеризується різницею в роді і числі. Наприклад: "yoga" (m) - "йога" (ж.р.).

ЛІТЕРАТУРА

1. Radina O. *Zradna Slova ve francouzstine*. - Praha, 1975.
2. Бутика Б. Проблема "фальшивих друзів" перекладача на матеріалі українсько-французької спортивної термінології. // *Збірник наукових статей з галузі фізичної культури та спорту. Молода спортивна наука України. Випуск 4*. - Львів, 2000. - С.58-60.

ANALYSIS OF "FALSE FRIENDS" OF THE TRANSLATOR ACCORDING TO THEIR SEMANTIC AND STRUCTURAL DIFFERENCES ON THE BASIC OF THE UKRAINIAN-FRENCH TERMINOLOGY

BEATHA KUSHKA

Lviv State Institute of Physical Training

Completing the definition of "false friends" of the translator made Canadian scientists J.-P. Wazy and J. Darbelnet, the author of the article has analyzed semantic and structural peculiarities of the above-mentioned linguistic units on the basis of the Ukrainian-French terminology.

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ ПРИ ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНИХ ЗНАНЬ І ВМІНЬ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ КУЛЬТУРНОГО ПРОФІЛЮ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ КУРСУ "ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ"

ІГОР ЛАПИЧАК

Львівський державний інститут фізичної культури

Освіта ХХІ століття передбачає наявність високої фахової підготовки [1].

З цією метою розробляються і впроваджуються нові дидактичні системи та методи. Зусилля вчених спрямовуються на переосмислення змісту та форм навчання і підготовки фахівців. Це в повній мірі стосується підготовки фахівців і в нашій галузі. Ціла низка керівних документів правового і програмно-нормативного характеру покликана змінити це. Найважливіші з них Постанова Кабінету Міністрів України про введення спеціальних напрямків та спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за відповідними освітньо-кваліфікаційними рівнями а, також Цільова національна програма "Фізичне виховання - здоров'я нації" [2]. Одним з основних напрямків виконання завдань програми є підготовка нового покоління спеціалістів, підвищення професіоналізму на всіх рівнях діяльності у сфері фізичного виховання, фізичної культури і спорту" [2]. Серед пріоритетних завдань, що повинні вирішуватись системою кадрового забезпечення сфери фізичного виховання і спорту знаходяться:

- завдання розширення та оновлення професійних знань і вмінь спеціалістів, які працюють за фахом;
- створення інтегральної наскрізної системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів на базі галузевих навчально-наукових комплексів;
- впорядкування структури підготовки фахівців з фізичного виховання і спорту;
- опрацювання та впровадження освітньо-професійних програм підготовки фахівців усіх кваліфікаційних рівнів.

Вказане вище дозволяє зробити висновок, що перегляд змісту освіти, впровадження нових технологій навчання і підготовки фахівців в галузі фізичної культури є надзвичайно актуальним. І вести цю роботу необхідно на різних рівнях, починаючи з вдосконалення освітньо-професійних програм і технологій підготовки фахівця і закінчуючи змістом навчальних предметів і технологією їх викладання та засвоєння.

Суттєву роль у реформуванні освіти відіграють інтегративні процеси, які охоплюють всі галузі діяльності суспільства [3].

Інтегративний підхід до змісту освіти базується на проектуванні дидактичного процесу, гарантуванні запланованого кінцевого результату та завершеності процесу навчання, акцентуванні поглядів на структуру і зміст знань і вмінь як одного з основних елементів освіти.

Сьогодні надзвичайно актуальною є проблема подолання ізольованого вивчення окремих дисциплін [3], [4] і побудова предметно-інтегративної моделі навчання [3].

Інтегративний підхід може також бути ефективно застосованим для наукового обґрунтування розробки інтегративних моделей формування професійних знань і вмінь студентів вищих закладів освіти фізкультурного профілю в процесі вивчення навчальної дисципліни "Теорія і методика фізичного виховання".

Як навчальна дисципліна "Теорія і методика фізичного виховання" є основною профілюючою дисципліною професійної освіти фахівців з фізичного виховання і спорту [5]. Цей предмет має першочергове значення у формуванні професійної підготовленості фахівця. Він створює необхідний для фахівця запас конкретних знань і вмінь, дозволяє йому різнобічно осмислити свою професійну діяльність, має важливе світоглядне значення, дає змогу інтеграційно-цілісно осмислювати всю сукупність складових, найсуттєвіших властивостей і зв'язків, що об'єднують різні сторони фізичної культури.

Зрозуміло, що формування професійних знань та вмінь фахівця не може забезпечити вивчення однієї навчальної дисципліни, навіть основної і профілюючої. Цьому сприяє вся система підготовки фахівця у вищому закладі освіти. Також очевидним є те, що перегляд змісту освіти на загальному рівні обов'язково повинен бути продовжений і поглиблений на рівні навчальної дисципліни, повинен визначити внесок конкретної навчальної дисципліни в систему формування професійних знань і вмінь фахівця.

Впровадження системи інтегративно-предметного навчання передбачає поетапне перетворення дидактичних систем. Навчальний предмет визначається як організаційна одиниця навчання, яка з точки зору цілей, змісту і організаційних форм повинна бути єдиним цілим.

Розробка системи інтегративно-предметного навчання зводиться до визначення цілей, змісту освіти, дидактичних процесів, методів, засобів і форм навчання. Науково обґрунтована система ідей і принципів, положень перебудови предметної системи навчання визначає суть та зміст інтегративного навчання, організаційну структуру інтегративно-предметного навчання, його функцій. Важливе значення відводиться змісту навчання, критеріям відбору навчального матеріалу, підходам до його подачі, структурі навчально-виховного процесу, та його дидактичному забезпеченню (посібники, підручники і інше). Формується система загальноосвітніх знань, а також професійних знань і вмінь.

Інтеграція методів, прийомів та форм навчання забезпечує процесуальний аспект інтегративного підходу в формуванні системи професійних знань і вмінь студентів.

За аналогічною схемою може бути побудована модель інтегративно-предметного вивчення окремої навчальної дисципліни.

Отже інтегративний підхід може бути успішно застосований при формуванні професійних знань і вмінь студентів вищих закладів освіти фізкультурного профілю в процесі вивчення курсу "Теорія і методика фізичного виховання". Це в свою чергу сприятиме розробці цілісної дидактичної інтегративної моделі підготовки фахівців у галузі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державна національна програма "Освіта"/ "Україна XXI століття". - К.: Райдуга 1994. - 62с.
2. Цільова комплексна програма "Фізичне виховання - здоров'я нації". -К., 1998.
3. Козловська І.М. Теоретико-методологічні аспекти інтеграції знань учнів професійно-технічної школи. - Львів: Світ, 1999. -301 с.
4. Шиян Б.М. Теоретико-методичні основи підготовки вчителів фізичного виховання в педагогічних навчальних закладах: Автореферат дис.докт.пед.наук.. - К., 1997. -50с.
5. Шиян Б.М., Папуша В.Г. Теорія фізичного виховання. - Тернопіль: Збруч, 2000. - 183с.

USING THE INTEGRATIVE APPROACH of FORMING at THE STUDENT'S PROFESSIONAL KNOWLEDGE AND SKILLS WHILE STUDING THE COURSE "THEORY AND METHODS OF PHYSICAL EDUCATION"

IGOR LAPYCHAK

Lvivs State Institute of Physical Culture

This article is devoted to the substantiation of using the integrative approach of forming at the students' professional knowledge and skills while studying the course "Theory and methods of physical education".

ДО ПРОБЛЕМИ ТЕРМІНОЛОГІЇ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ

ВОЛОДИМИР ЛЕВКІВ

Львівський державний інститут фізичної культури

Поняття "гра" є надзвичайно багатограним, і саме через це гра виступає самостійним видом розвиваючої діяльності дітей різного віку, принципом і способом їх життєдіяльності, методом пізнання дитини, методом організації її життя і неігрової діяльності [6]. Зважаючи на таку багатфункціональність даного терміну, доцільно говорити про ігрову діяльність як одиницю людської діяльності. Поряд з терміном "гра" в теорії і практиці фізичного виховання часто в процесі опису ігрової діяльності дітей застосовують інші терміни, зокрема "забавка", "розвага", "змагання", "хороводи" тощо, які розглядаються як вправи ігрового характеру. На жаль, на сьогоднішній день немає чіткості в розумінні цих понять, що не дає можливості ефективно їх вживати під час розгляду ігрової діяльності дітей.

В зв'язку з цим, перед нами було поставлено завдання визначити особливості змісту ігрової діяльності.

Для його вирішення застосовувалися наступні методи: аналіз науково-методичної літератури, методи аналізу і синтезу, індукції і дедукції, узагальнення.

В "Словнику української мови" [4] поняття "гра" пояснюється як дія за значенням "забавка", яка у свою чергу означає проводити час, забавляючись, розважаючись. Отже, з